

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ ประชาชน 5 หมู่บ้าน อำเภอสังขละ จังหวัดกำแพงนคร เวียงจันทน์ จำนวน 200 ราย จำแนกเป็นผู้นำ 40 ราย และชาวบ้านทั่วไป 160 ราย เป็น เพศชาย 147 คน และ เพศหญิง 53 คน การเลือกตัวอย่าง โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ การศึกษาครั้งนี้มีหน่วยในการวิเคราะห์ที่ระดับปัจเจกบุคคล ตัวแปรอิสระที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพในครอบครัว สถานภาพทางสังคม กลุ่ม สมาชิกทางสังคม ความยึดมั่นในศาสนา โลกทัศน์เกี่ยวกับธรรมชาติ การนิยามความสำคัญของ ทรัพยากร รายได้ครัวเรือน การพึ่งพิงป่าระดับครัวเรือน การอบรมของครอบครัว และแหล่ง ข้อมูลภายนอก เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ และแบบวัดความรู้ และทัศนคติเกี่ยวกับทรัพยากรป่าไม้ของประชาชน การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ใช้การคำนวณค่า ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติวิเคราะห์ Chi - Square โดยใช้คอมพิวเตอร์ใน โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC⁺

ผลการวิจัยพบว่า

1. ประชาชนมีความรู้เกี่ยวกับทรัพยากรป่าไม้ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 11.280$ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน $S.D = 2.511$)
2. ประชาชนมีทัศนคติเกี่ยวกับทรัพยากรป่าไม้ในระดับดี ($\bar{X} = 56.690$ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน $S.D = 3.617$)
3. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับทรัพยากรป่าไม้ ของประชาชนในเขตป่าสงวน จากการทดสอบความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับทรัพยากรป่าไม้ด้วยสถิติ Chi - Square มีความสัมพันธ์ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า ปัจจัยมีความสัมพันธ์กับความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับทรัพยากรป่าไม้ของประชาชน โดยเรียงตามลำดับ ได้แก่ ระดับการศึกษา โลกทัศน์เกี่ยวกับธรรมชาติ ส่วนปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับทรัพยากรป่าไม้ของประชาชน คือ การนิยามความสำคัญของทรัพยากร